

One said, "The flag is moving."
 Another said, "The wind is moving."
 The other said, "Not the wind, not the flag, mind is moving."

NEVER WALK ALONE

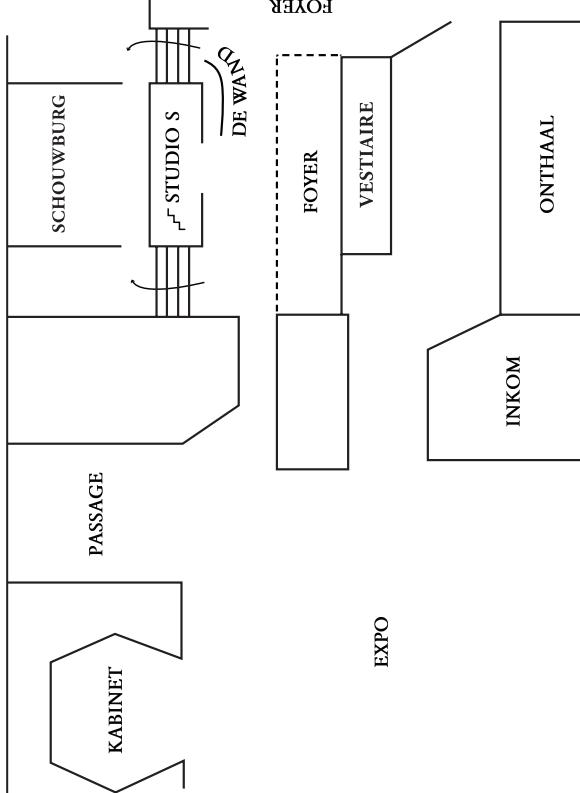
#3 - FOCUS JAPAN

Never Walk Alone = 4 avonden met beloftevol danstalent uit alle uithoeken van de wereld als een (ver)beeldend relas van verhalen en uitwisselingen, gekruid met beeldende kunst en culinaire hoogstandjes!

PROGRAMMA

20:30 Yumi Osanai & Boriana Todorova – *Trepkadune*
 Een geanimeerde voorstelling geïnspireerd op de ritmiek van Japanse en Bulgaarse poëzie.
 DUUR: 40 min — LOCATIE: Schouwburg

21:25 Rumiko Hagiwara – *Ghost in silence*
 Een performance met geluid (korte verhalen) en een projectie.
 DUUR: 20 min — LOCATIE: Schouwburg

DOORLOPEND VANAF 19:30 — 22:00

- Yurie Umamoto – *HRXLPNCXC*
 Een meditatieve dansinstallatie waarin klanken zichtbaar worden en beelden hoorbaar.
 LOCATIE: Studio S
- Kosi Hidama – *A tea-room of flux*
 Uitnodiging tot Japanse thee, keramiek en gesprek.
 LOCATIE: Expozaal
- Meggy Rustanova – *Light Displacement*
 Poëtische reflectie over de vele verschijningsvormen van een beeld.
 LOCATIE: Passage
- Rumiko Hagiwara — *Japanese Jokes*
 Vijf "Japanese Jokes" gebaseerd op wijscheden uit het zenboeddhisme.
 LOCATIE: Foyer
- Koyuki Kazahaya — *The Earth Trembles*
 Kunstenenaarsvlag: Dit beeld is een samengesteld uit verschillende zeezichten op verschillende momenten uit verschillende perspectieven vanuit een theehuis in Rokakudo.
 LOCATIE: Toneeltoren

NEVER WALK ALONE #3 - FOCUS JAPAN

Yumi Osanai & Boryana Todorova (JP /BG) — *Trepkodoune*

Trepkodoune is een samentrekking van het Japanse kodou en het Bulgaarse treptene, en betekent ‘trilling’. Yumi Osanai en Boryana Todorova zijn gefascineerd door onze verschillende ritmes van taal, gewoonte, geste, leven, beweging en emotie. Ze geloven dat elke van die ritmes een ‘trilling’ heeft die werd gevormd bij onze geboorte en die is beïnvloed door ervaringen in onze kindertijd. Het startpunt voor de score van de performance zijn twee gedichten: *Kogiku* van Tomihiro Hoshino en *Dve Houbavi Otschi* van Peyo Yavorov. De ritmes van deze teksten worden omgevormd tot gestes, beweging, geluid en een visuele installatie.

Trepkodoune is a combination of Japanese (kodou) and Bulgarian (treptene), and means ‘pulsation’. *Yumi Osanai and Boryana Todorova are fascinated by our different rhythms of language, habit, gesture, movement, emotion and life. They believe that each of these rhythms has a pulsation that was formed when we were born and that is influenced by our experiences of childhood. The starting point of the performance score are two poems: Kogiku by Tomihiro Hoshino and Dve Houbavi Otschi by Peyo Yavorov. Their rhythms are transformed into gesture, movement, sound, and a visual installation.*

Creation & performance: Boryana Todorova, Yumi Osanai – Sound artist: Johann Loiseau – Lighting design: Emilie Schouemaker – Photos: Brian Den Hartog – Thanks to: fieldworks, Guillaume Possoz, Raymond Delepiere, Cyril Clement, Emi Kodama, Satu Peitoriniemi, Titanne Bregentzer, Drita Koraji, Elisabeth Bard – Production: workspacebrussels, CC Strombeek – Support: VGC

Rumiko Hagiwara (JP)

— *Ghost in silence*

De titel Ghost in Silence verwijst naar de letterlijke vertaling van de Chinese tekens voor het woord humor. Aan de hand van een reeks anekdotes onderzoekt Rumiko Hagiwara de betekenis en misinterpretatie van humor in verschillende culturele contexten. Vanuit haar eigen ervaring met migratie en de bijhorende misverstanden, kijkt ze naar de plek die haar eigen Japanse gevoel voor humor al dan niet kan innemen in een westerse (artistieke) context.

The title Ghost in Silence refers to the literal translation of the Chinese characters describing the word humour. Throughout a narration of short stories, Rumiko Hagiwara investigates the meaning and misreading of humour when crossing cultural boundaries, following the concept of migration, misunderstandings and the displacement of her own sense of Japanese humour within a western (art) context.

Director, editor and narrator: Rumiko Hagiwara – Sound engineer: Peter Flaman – Script proof readers: Angela Serino, Bea McMaho

Kosi Hidama (JP)

— *A tea-room of flux*

A tea-room of flux combineert de kunst van het pottenbakken, filosofie, schoonheid en Japanse theecultuur. In deze ruimte ontstaat het gesprek op een natuurlijke manier. We stellen onszelf filosofische vragen. Wat is de definitie van schoonheid? Waarom doen we de dingen die we doen? Schatten we handwerk naar waarde? Wat is het verschil tussen kunst en ambacht?

A tea-room of flux is pottery, philosophy and beauty, combined with Japanese tea-culture. In this room, conversation comes naturally. We ask ourselves philosophical questions. What is the definition of beauty? Why do we do the things we do? Do we appreciate craftwork? What is the difference between art and craftwork?

Meggy Rustamova (GE/BE)

— *Light Displacement*

4'20", HD, SOUND, COLOUR, 2018

Het startpunt voor deze film zijn Meggy Rustamova's talrijke foto's, gingen om een boom te fotograferen in Hiroshima, Japan. De audiовisuele trip belicht aspecten van oorlog, escapisme en angst. De atoom bom in Japan en de huidige nucleaire dreiging tussen de VS en Noord-Korea vinden een vertaling in de witte, overbelichte foto's, die overgaan in een volledige ‘white-out’. Hoewel de plek gebukt gaat onder de geschiedenis van de bom, is deze handeling van het vastleggen van een eenvoudige boom een uiting van de reconstructie en modernisering van een ooit verwoest landschap.

Deze boom zou eigenlijk om het even waar kunnen staan, of het nu Brussel, Bagdad of Parijs is. Tegelijk zijn de herhaalde foto's gingen om de boom te capteren zoals hij er in werkelijkheid uitziet – met het mooie zonlicht en de variëteit aan groene kleuren – een getuige van de onmogelijkheid om de realiteit te vatten in een foto.

The starting point for this film were Meggy Rustamova's many attempts to photograph a tree in Hiroshima, Japan. Aspects of war, escapism and fear are expressed in this audio-visual trip. The atomic bomb in Japan and the current nuclear threat between the US and North Korea is translated into the white, overexposed photographs, which fade into complete ‘white-out’ in the film. Although this place is loaded by the history of the bomb, this gesture of capturing a simple tree is an expression to the reconstruction and modernisation of a once demolished place. In sync this lonesome tree could be standing anywhere, whether it's in Brussels, Baghdad or Paris. Simultaneously the repeated efforts of capturing the tree as it naturally looks – with the beautiful sunlight and the variety of green colours – expresses the impossibility of perfectly capturing reality in a photograph. One can read this film as a politicization of aesthetics, where beauty is hampered with truth.

Yurie Umamoto (JP)

— *HRXLPNCX.C*

HRXLPNCX.C is een doorlopende performance en installatie die is gebaseerd op het zintuiglijk fenomeen van synesthesie, een toestand waarbij een bepaald soort stimulatie de waarneming van iets anders veroorzaakt, bijvoorbeeld een waarneming van een kleur die wordt opgewekt door het horen van een geluid. Wanneer je door het synesthetische universum HRXLPNCX.C wandelt, word je niet enkel ondergedompeld in de atmosfeer en beelden van de installatie, maar word je er zelf ook een onderdeel van, als een autonoom prisma dat de elementen van het geheel weerspiegelt.

HRXLPNCX.C is an ongoing performance-installation inspired by the perceptual phenomenon called synesthesia – a condition in which one type of stimulation evokes the sensation of another, as when by hearing a sound, a color is perceived. When you walk through the synthetic universe of HRXLPNCX.C, you will not only submerge in its atmosphere, its imagery will also absorb your every step and you become part of the installation as an autonomous prism that reflects the elements of the whole.

Concept, creation & performance: Yurie Umamoto – Technical support: Jens van Dongen, Douwe Smit, Konstantinos Stavridis – Co-production: workspacebrussels / Life Long Burning – With the support of: the European Union Culture Programme

Culture

WORKSPACE BRUSSELS